

душа мой. Ти, Елена, ще легнеш да спиш въ оная ст³⁹
Ако нашият некакви хора земленикъ, нѣщо не доде, мѣ
търба да минатъ презъ нашия сръдъ, че мога въ жив-
затъ при тебе.... Ти се не бой, ато ще се помръдъ да не
сидъ,..... Цѣна срина и ливзе въ сръдъ си.

36

Мя падна на кобѣти и гордо се моли Богу.

Бореца дълго се бори съв снѣгъ, но най сѣтне се уми-
ри, падна на леглото си и дълбоко заспѣ.

СГНС

Президи

архив

Ф.

Оп.

Лв.

